

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 października 2025 r.

sprawy **D.M.**

skazanego za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 24 marca 2025 r., sygn. akt IV Ka 920/24,

zmieniającego

wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 7 marca 2024 r., sygn. akt V K 123/24,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego D.M. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

[WB]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 7 marca 2024 r., sygn. akt V K 123/24, uznano oskarżonego D.M. za winnego czynu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za który

wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz zasądzone świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 zł.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego i prokuratora, wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 marca 2025 r., sygn. akt IV Ka 920/24, zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że czyn przypisany skazanemu zakwalifikowano z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 600 stawek dziennych w wysokości po 20 zł każda. W pozostałym zakresie utrzymano wyrok w mocy.

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, zaskarżając go w całości na jego korzyść i zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, tj.:

„1. art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. przez to, że Sąd, który go wydał był nienależycie obsadzony, albowiem Sędzia Sądu Okręgowego w Szczecinie IV Wydziału Karnego Odwoławczego X. Y. została powołana na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, a nadto zachodzą w stosunku do niej indywidualne okoliczności, podważające tezę o możliwości zachowania przez nią zasad bezstronności i niezawisłości,

2. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez Sąd II-ej instancji oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy, w szczególności poprzez:

- uznanie, że ujawnione w toku przeszukania gotówka w kwocie 6.347,15 zł, waga elektroniczna oraz woreczki z zapięciem strunowym (14 szt.) prowadzą do wniosku, że D.M. wprowadzał do obrotu środki odurzające w znacznej ilości, podczas gdy samo posiadanie znacznej ilości środków odurzających, obecność wagi elektronicznej oraz woreczków strunowych nie stanowi dowodu przesądzającego o tym, że D.M. wprowadzał do obrotu znaczne ilości środków odurzających, wniosek taki jest nieuprawniony i zbyt daleko idący, albowiem w toku postępowania nie ustalono kim miałyby być osoby, którym D.M. miał

odsprzedać środki odurzające, nie ustalono roli, jaką D.M. miałby pełnić w rzekomym obrocie, nie ustalono czy do rzekomej odsprzedaży rzeczywiście doszło, nie ustalono ceny, czasu oraz odbiorcy, co świadczy o tym, że jest to wyłącznie poszlaka, a oskarżyciel publiczny, na którym spoczywa ciężar udowodnienia winy, nie wykazał, aby te poszlaki łączyły się w całość i pozwalały w konsekwencji na przypisanie D.M. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jedyny zaś wniosek jaki można na podstawie takiego całokształtu materiału dowodowego wywieść jest taki, że D.M. posiadał środki odurzające, co koresponduje ze złożonymi przez niego wyjaśnieniami,

- uznanie, że z przeprowadzonej w toku postępowania ekspertyzy kryminalistycznej dotyczącej ujawnionych rozmów na komunikatorach pomiędzy D.M., a innymi niezidentyfikowanymi w toku postępowania osobami, wynika że wprowadzał do obrotu środki odurzające w znacznej ilości, podczas gdy z prawidłowej oceny tego dowodu nie można wyprowadzić wniosku, że w rzeczywistości takie transakcje miały miejsce oraz czy doszły do skutku, a w konsekwencji nie pozwala to na przyjęcie, że D.M. dopuścił się czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

3. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 175 § 1 k.p.k., poprzez dokonanie przez Sąd II-ej instancji oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy, która polegała w szczególności na nieuprawnionym przyjęciu, że odmowa przez D.M. odpowiedzi na pytanie dotyczące tego do czego służyły znalezione w jego mieszkaniu woreczki strunowe pozwala (uprawnia) na przyjęcie przez Sąd, że służyły do porcjowania środków narkotycznych, co jest technicznie konieczne do ich dalszej odsprzedaży, podczas gdy prawo do odmowy składania wyjaśnień, bądź odmowy udzielenia odpowiedzi na konkretne pytanie stanowi podstawowe uprawnienie procesowe oskarżonego, a skorzystanie z niego nie uprawnia Sądu do wyciągania jakichkolwiek wniosków na tej podstawie, a zwłaszcza niekorzystnych dla oskarżonego, w konsekwencji Sąd poczynił ustalenia faktycznie w oparciu o przypuszczenia niewynikające z materiału dowodowego, ale z milczenia oskarżonego”.

W oparciu o wyżej wskazane zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowy Szczecin-Zachód w Szczecinie wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Przypomnieć należy, że kasacja nie stanowi trzeciej instancji rozpoznawania spraw karnych, lecz jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, a zarazem i środkiem kontroli prawomocnych orzeczeń sądowych. To sprawia, że postępowanie kasacyjne prowadzi tylko do oceny kasacji w aspekcie rażącego naruszenia przepisów prawa przez sąd odwoławczy, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a nie zaś do merytorycznego rozpoznania sprawy, w której kasacja została wniesiona (por. postanowienie SN z 25 lutego 2014 r., IV KK 6/14).

Odnosząc się do pierwszego zarzutu o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej, mianowicie naruszenia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., wskazać należy, że zgodnie z uchwałą 3 połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020, należy nie tylko wykazać powołanie konkretnego sędziego na stanowisko z udziałem wadliwie ukształtowanej KRS, ale także istnienie okoliczności wskazujących na szczególnie bliski związek tego sędziego z organami władzy wykonawczej w okresie podejmowania przez te organy zamachu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Autor kasacji, poza wskazaniem na fakt powołania sędziego X. Y. do Sądu Okręgowego w Szczecinie z udziałem wadliwie funkcjonującej KRS, nie podał żadnych konkretnych okoliczności wskazujących na jej bliskie związki z organami władzy wykonawczej. Za niewystarczające uznać należy argumenty skarżącego, że w opinii wizytatora (pozytywnej) zwrócono uwagę na niższą niż przeciętna stabilność orzecznictwa kandydatki czy też poprzedzenie nominacji delegacją do orzekania w Sądzie Okręgowym. Zauważyć przy tym trzeba, że Sąd Najwyższy kilkakrotnie poddawał już weryfikacji gwarancję bezstronności orzekania tego sędziego, nie stwierdzając

tam wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., m.in. w sprawach III KK 169/24, III KK 286/25, III KK 461/22.

Kolejny zarzut kasacji, mający polegać na naruszeniu art. 7 k.p.k., również okazał się oczywiście bezzasadny. Autor kasacji kwestionuje w ten sposób ocenę dowodów i ustalenia faktyczne prowadzące do przypisania D.M. sprawstwa obrotu środkami odurzającymi. Tymczasem Sąd Okręgowy rzetelnie wykazał, dlaczego uwzględnia zarzut apelacji prokuratorskiej i na jakiej podstawie (rubryka 3.1.), a do logiki wyводу Sądu II instancji oraz jej zgodności z doświadczeniem życiowym i orzecznictwem w tego typu sprawach nie sposób mieć zastrzeżeń.

Również trzeci zarzut kasacji, zredagowany jako naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 175 § 1 k.p.k., nie mógł skutkować orzeczeniem zgodnym z kierunkiem kasacji. Odmowa odpowiedzi na pytanie stanowi bez wątpienia prawo oskarżonego, z którego nie można wyciągać negatywnych dla niego skutków. Lektura pisemnych motywów rozstrzygnięcia Sądu II instancji nie wskazuje jednak, by w przedmiotowej sprawie odmowa odpowiedzi na pytanie o to, do czego służyły D.M. znalezione w jego mieszkaniu woreczki strunowe, skutkowałą przypisaniem skazanemu surowszej odpowiedzialności karnej. W tym zakresie Sąd *ad quem* powołał się bowiem na materiał dowodowy w postaci przeszukania mieszkania, podczas którego znaleziono wagę elektroniczną, woreczki z zapięciem strunowym, pieniądze, a także na sytuację materialną oskarżonego, korespondencję w jego telefonach, w której używano charakterystycznego slangu narkotykowego, nagrania i zdjęcia różnych substancji narkotycznych. Kompleksowo oceniane dowody zdaniem Sądu odwoławczego uzasadniały zatem przyjęcie uczestnictwa w obrocie narkotykami, a nie tylko ich posiadania. W tym kontekście odmowa odpowiedzi na rzucone pytanie miała jedynie znaczenie w takim zakresie, w jakim przyjęto brak wskazania przez samego oskarżonego istnienia w sprawie innego potencjalnego (niż do porcjowania narkotyków) motywu posiadania przez niego woreczków strunowych. W ten sposób nie doszło więc do rażącego naruszenia prawa, a tym bardziej mającego wpływ na treść wyroku.

Z powyższych względów, nie dopatrując się w przedmiotowej sprawie zaistnienia którejkolwiek z wymienionych w treści art. 439 § 1 k.p.k. bezwzględnych przyczyn odwoławczych, ani innej rażącej obrazy prawa mogącej mieć istotny

wpływ na treść orzeczenia Sądu II instancji, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., zdecydował o oddaleniu kasacji obrońcy skazanego, jako oczywiście bezzasadnej.

Orzeczenie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego znajduje uzasadnienie w treści ogólnej reguły z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[r.g.]